

LEGUCHNY (6) ai

e jasne.

sg m N leguchny (1). ◊ A leguchny (1). ◊ L leguchnym (1). ◊ f A leguchną (1). ◊ n A leguchn(e) (1). ◊ I leguchnym (1).

Sł stp brak, Cn: lekuchny s.v. lekki, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. Intens. od lekki”:

1. *Mało ważący, nie mający dużego ciężaru; levis Cn (3) : á czałem też y fámemu [w starości] ná iákim leguchnym wozeczku bez potrzebów á bez połkokow nie wádzi sie przeieździć. RejZwierc 164v; Przyłbicę leguchną małz/ nieobciążyć głowy WyprPl Bv.*

W przeni (1) : á ktemu leguchne brzemie wkładáiac ná powinność twoię/ kázde błogofławieństwo twoie obiecuie rozryżyć [Pan] nád thobą y ná niebie y thu ná zyemi RejPos 289v.

2. *Nieznaczny, słaby, o małym stopniu nasilenia (3) : Ty wízitki rzeczy zmieszay ípołem á wítaw na ogień leguchny FalZioł V 112v; Zátym wiátrek leguchny/ świśnie imo wízy HistHel C4.*

a. *O lekarstwach (1) : A Bowiem pan kázdy v poddánych swoich íest iáko mądry lekarz v chorych fwoich. Gdzye widzi iż może leguchnym lekarftwem co zágoić/ tedy nie lieka/ nie pali áni przykreml prochy záfypuie RejZwierc 44v.*

Cf **LEGUCZKI**

BZ